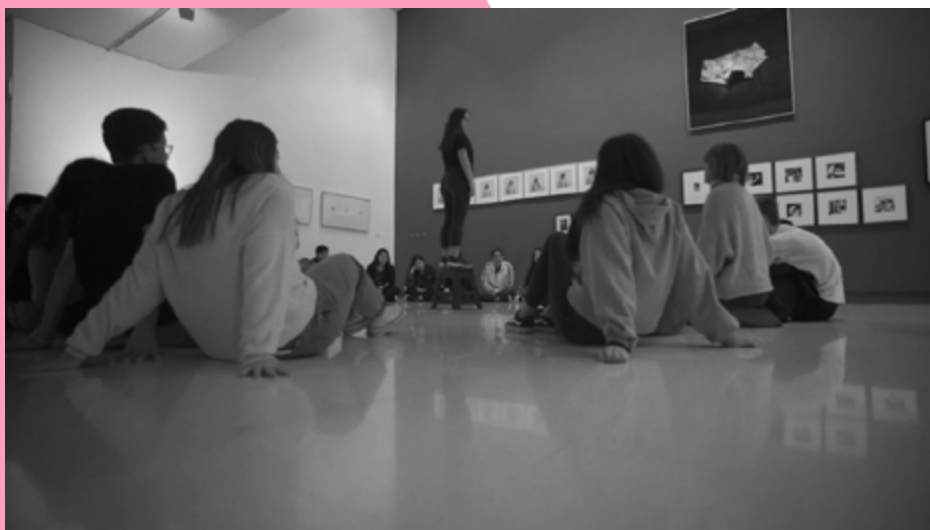

A1s marges

Activacions
digitals de
l'exposició
«DES/ORDRE MORAL.
Art i sexualitat
a l'Europa
d'entreguerres»

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

IVAM

#EducacióIVAM

Espacios seguros

Dues figures (Escena eròtica amb dos homes nus), ca. 1950

Duncan Grant

Guaix i llapis sobre cartolina

The Charleston Trust

MATERIALS

- Vídeo d'introducció
- Obra de referència
- Activitat interactiva

TEMPS DE REALITZACIÓ

Aproximadament 25 min.

La secció titulada "El Cercle de Bloomsbury i altres estètiques" centra l'atenció en aquest col·lectiu artístic i cultural. Es tracta d'un grup d'artistes que van escapar de l'estricta moral victoriana, i van crear espais privats en els quals podien viure i expressar la sexualitat mitjançant les seues obres.

Entre els seus components es van donar relacions homoeròtiques i poliàmoroses que hagueren escandalitzat la societat de la seua època (i, fins i tot, la dels nostres dies). Gràcies al seu estatus social elevat -i a un cert grau de discreció- van poder eludir l'estricta legislació que, en aquell moment, haguera penalitzat moltes de les seues creacions artístiques i de les seues conductes. No podem oblidar que el judici a Oscar Wilde, condemnat en 1895 per sodomia, es va utilitzar com un terrible advertiment al conjunt de la societat europea durant molts anys.

OBRA DE REFERÈNCIA

Dues figures (Escena eròtica amb dos homes nus), ca. 1950, Duncan Grant.

Guaix i llapis sobre cartolina. The Charleston Trust.

DINÀMICA D'AULA

- COMENTARIS A L'OBRA DE REFERÈNCIA

L'artista Duncan Grant constitueix un referent que il·lustra la dissidència en els costums i la sexualitat practicats pel grup de Bloomsbury a la granja de Charleston (Sussex).

Grant va fer una gran quantitat de dibuixos que mostraven de manera explícita relacions sexuals homoeròtiques. Algunes, com en aquesta obra de referència, entre homes blancs i negres, infringien les lleis i els anomenats "bons costums". Aquestes imatges trencaven amb les normes de divisió de les classes socials i les races i, òbviament, les normes sexuals, i per això només van ser accessibles des d'espais privats i segurs per a les persones d'aquests col·lectius.

En l'exposició "Des/ordre moral. Art i sexualitat a l'Europa d'entreguerres" les obres amb contingut sexual més evident es presenten darrere d'una cortina translúcida, de color taronja, que n'impedeix l'observació directa. Són imatges de "la vergonya", el que no es pot mostrar, per a pretendre que no existisca. Relacionarem aquesta circumstància amb els inconvenients que troben les persones LGTBI per a ser visibles en els diferents àmbits de la societat (s'inclou en aquest material una fotografia de les obres exposades darrere de la cortina per a mostrar-la en cas de no haver visitat la sala).

- ACTIVITAT INTERACTIVA

Mostrem sis àmbits de sociabilització al voltant dels quals reflexionarem sobre la necessitat de construir espais segurs per a totes les persones, en particular per a la comunitat LGTBI i les dones:

- Centres educatius.
- Espais d'oci.
- L'esport.
- Àmbit familiar.
- Àmbit laboral.
- Mitjans de comunicació i xarxes socials.

El visionat es pot fer tant de manera individual com grupal a través de l'[enllaç següent](#).

Com a acció complementària sol·licitarem a l'alumnat que faça una recerca de notícies sobre vulneracions de drets o agressions en aquests espais.

- PREGUNTES PER AL DEBAT

Penses que és necessari col·locar les cortines davant de les obres de Duncan Grant?

Creus que hi ha gent a la qual li molesta veure imatges que reflectisquen la sexualitat entre persones? També si les imatges mostraren relacions entre persones del mateix sexe?

Són segurs els centres educatius per a joves LGTBI? Es mira igual dues persones que passegen de la mà si són de gèneres diferents o del mateix?

El grup d'artistes del "Cercle de Bloomsbury" van necessitar espais privats i segurs per a no patir el castic i el menyspreu de la societat de la seua època.

En l'actualitat les persones es poden sentir segures en tots els llocs per a viure segons la seua identitat? Com podem aconseguir que un espai siga segur per a les persones LGTBI? I per a les dones?